

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/58/2018
Identifikačné číslo spisu:	6112010674
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. František Mozner
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6112010674.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému T. K. a spol. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom 18. decembra 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného T. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. novembra 2017, sp. zn. 4To/22/2016, takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovuje, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. novembra 2017, sp. zn. 4To/22/2016, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. porušený zákon v ustanoveniach § 212 ods. 4 písm. b) a § 138 písm. e) Tr. zák. v neprospech obvineného T. K..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušuje uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. novembra 2017, sp. zn. 4To/22/2016, a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 26. októbra 2015, sp. zn. 4T/66/2012, vo výrokoch týkajúcich sa obvineného T. K., ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikazuje Okresnému súdu Banská Bystrica, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II. Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného T. K. neberie do väzby.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 26. októbra 2015, sp. zn. 4T/66/2012, uznal obvineného T. K. vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktoré spáchal v jednočinnom súbehu na tom skutkovom základe, že obžalovaní S. C. a A. D., spolu s K. I. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločným konaním dňa 21. januára 2011 v nočných hodinách

vykonali krádež vĺamaním do čerpacej stanice SLOVNAFT v obci T., časť C. J. takým spôsobom, že vytrhli signalizáciu z vonkajšej strany stanice, nezisteným predmetom vylámali bočné vchodové dvere do objektu v hornej časti a v oblasti zámku, tak sa dostali do vnútorných priestorov, vytrhli dve skrinky signalizácie, prešli do priestorov kancelárie, tam nezisteným predmetom vylámali dvere na drevenej skrini, rozrezali dvere na ohňovzdornej skrini značky I. a odcudzili tak finančnú hotovosť vo výške 5.025,- eur, 10 kusov mesačných diaľničných známkov pre vozidlá do 3,5 ton v celkovej hodnote 140,- eur, 70 kusov ročných diaľničných známkov pre vozidlá do 3,5 ton v celkovej hodnote 3.500,- eur a 40 kusov týždňových diaľničných známkov pre vozidlá do 3,5 ton v celkovej hodnote 280,- eur a taktiež odcudzili finančnú hotovosť, ktorá sa nachádzala v mikroténových vrecúškach na polici nad ohňovzdornou skriňou. Následne vypáčili nezisteným spôsobom dvere do predajne a odcudzili tam 40 kusov krabíc cigariet zn. Marlboro, 30 kusov krabičiek cigariet značky Marlboro light, telefónne karty Easy kredit 12 v počte 10 kusov a Prima kredit 10 v počte 20 kusov, finančnú hotovosť zo zásuvky registračnej pokladnice a následne v priestoroch predajne vystriekali práškový hasiaci prístroj, ktoré veci im následne uschoval obžalovaný T. K. na povale domu č. XXX, na ulici W., v obci D., okres U., čím spôsobili spoločnosti SLOVNAFT, a. s. so sídlom Vlčie hrdlo 1, Bratislava, IČO: 31 322 832 škodu odcudzením finančnej hotovosti v celkovej výške 7.335,- eur, škodu na odcudzených veciach vo výške 4.459,37 eur, poškodením tovaru škodu vo výške 6.571,37 eur a poškodením zariadenia čerpacej stanice spôsobili škodu vo výške 1.000,- eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému T. K. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne s obvinenými S. C. a A. D. nahradiť poškodenej spoločnosti SLOVNAFT škodu v celkovej výške 19.365,74 eur.

Uvedený rozsudok okresného súdu napadli prokurátor a obvinený T. K. (spolu s ďalšími obvinenými) odvolaniami, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 8. novembra 2017, sp. zn. 4To/22/2016, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému T. K. doručené 15. decembra 2017 a jeho obhajcovi 17. januára 2018, podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Igora Müllera 22. januára 2018 dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré následne doplnil aj prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Vánča a to podaniami z 5., 19. a 22. júna 2018, ktorými ho rozšíril aj o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. namieta absenciu akéhokoľvek logického odôvodnenia, keď súdy založili jeho odsúdenie výlučne na úvahách o jeho účelovej obrane so zreteľom na jeho málo pravdepodobné chovanie v danej situácii. Ďalej tvrdí, že nebol vykonaný žiaden konkrétny dôkaz, ktorý by jeho vinu preukazoval, z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva ani nijaký konkrétny dôkaz, o ktorý svoje rozhodnutie oprel, jeho obhajoba nebola ani jediným dôkazom vyvrátená a rozhodnutie o jeho vine je podľa neho absolútne nedostatočne odôvodnené, čím mu bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na zhromaždené dôkazy, ich vyhodnotenie zo strany súdov, v celom konaní trvajúcu existenciu pochybností o jeho vine a ním opakovane uvádzanú obhajobnú argumentáciu sa tak podľa neho jedná o nesprávne právne posúdenie skutku.

Následne tento dovolací dôvod obvinený vecne doplnil o námietku, podstata ktorej je založená na tvrdení, že skutok, za ktorý bol odsúdený, nemal byť právne posúdený ako spáchaný závažnejším spôsobom konania podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák., keďže nebol členom organizovanej skupiny a ani z dôvodu, že bol spáchaný vĺamaním.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., ten vidí obvinený v tom, že bol uznaný za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba bez toho, aby bol podľa § 284 ods. 2 Tr. por. na možnosť tohto

prísnejšieho posudzovania upozornený.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu považuje za zákonné a plne odôvodnené. Oba konajúce sudy podľa neho vykonali náležité dokazovanie vo vzťahu ku skutku, na ktorom mal obvinený účasť, a vykonané dôkazy vyhodnotili v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. Odôvodnenie týchto rozhodnutí je zrozumiteľné a jednoznačné, pričom oba sudy sa dostatočne vysporiadali s účasťou obvineného na páchaní závažnej trestnej činnosti. Stotožňuje sa pritom s právnym posúdením protiprávneho konania dovolateľa a uloženým trest. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako obvinený využil právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodov dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Nezistiac dôvody pre odmietnutie dovolania podľa § 382 Tr. por. najvyšší súd viazaný jeho dôvodmi (§ 385 ods. 1 Tr. por.) preskúmal následne zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým podal obvinený dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, a dospel k záveru, že uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je v posudzovanej veci zjavne preukázaný (§ 382a Tr. por.).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je daný vtedy, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom dovolací súd nemôže správnosť a úplnosť zisteného skutku skúmať ani meniť. Pri rozhodovaní, ktoré sa opiera o tento dôvod dovolania, preto dovolací súd hodnotí skutkový stav len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu potom posudzuje aj to, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47/2008).

So zreteľom na dovolateľom uplatnenú námietku, že skutok nemal byť právne posúdený ako spáchaný závažnejším spôsobom konania podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. treba k veci ďalej uviesť, že podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. pomocníkom na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine. Z uvedeného vyplýva, že konkrétny skutok je možné právne posúdiť ako pomoc k trestnému činu iba vtedy, ak je z jeho popisu zrejmé, že pomocník úmyselne umožnil alebo uľahčil hlavnému páchatelovi spáchať trestný čin, čím mu pomohol alebo ho podporil, a to ešte pred spáchaním činu alebo najneskôr v čase činu, za predpokladu, že došlo aspoň k jeho pokusu. Preto pokiaľ podstata konania obvineného má spočívať v tom, že páchatelovi pomohol po čine, o účasť na trestnom čine vo forme pomoci pôjde len v prípade, ak takúto pomoc prisľúbil ešte pred činom, resp. v jeho priebehu. Zároveň platí, že účastníkovi možno pričítať okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby len za predpokladu, že je k nej aj z jeho strany dané zavinenie.

Vychádzajúc z uvedeného je nutné vo vzťahu k preskúmvanej veci konštatovať, že z formulácie skutkovej vety napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva iba to, že obvinený T. K. mal uschovať veci, ktoré predtým spoločným konaním ukradli obvinení S. C. a K. D.. Z popisu skutku však vôbec nevyplýva, že dovolateľ im mal túto pomoc prisľúbiť ešte pred činom, resp. v jeho priebehu, a nie sú v ňom uvedené ani žiadne skutkové okolnosti odôvodňujúce právny záver o jeho zavinení vo vzťahu k

závažnejšiemu spôsobu spáchania činu vlámaním.

Okresným súdom ustálený skutok, ktorého správnosť a úplnosť nemôže dovolací súd v tomto konaní skúmať ani meniť, by tak pri správnom použití zákona bolo možné posúdiť iba ako trestný čin podielníctva podľa § 231 Tr. zák. Najvyšší súd pritom považuje za potrebné (nad rámec uplatnených dovolacích dôvodov) dodať, že právne posúdenie konania dovolateľa je celkovo zmätočné, keď bolo prvostupňovým súdom kvalifikované ako jednočinný súbeh spolupáchateľstva (vo vzťahu k trestnému činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák.) a účasti vo forme pomoci (vo vzťahu k trestnému činu krádeže podľa § 212 Tr. zák., čo nie je možné.

Vo vzťahu k ďalším námietkam, ktoré obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm.

i) Tr. zák. vecne uplatnil, treba uviesť, že tieto majú skutkový charakter, keďže nimi polemizuje so skutkovými zisteniami súdov spochybňujúc správnosť hodnotenie vykonaných dôkazov, a preto sa nimi dovolací súd nemohol zaoberať.

Pokiaľ ide o námietku obvineného, ktorú podradil pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., treba uviesť, že vo vzťahu k nej nie je splnená podmienka dovolania podľa § 371 ods. 4 Tr. por., podľa ktorej dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) Tr. por. možno použiť iba vtedy, ak namietané okolnosti, ktoré boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní, tento uplatnil najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Preto ani touto námietkou sa nemohol dovolací súd zaoberať.

Na základe uvedeného najvyšší súd uzatvára, že napadnutým uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného T. K., keďže je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku. Zistené porušenie zákona pritom zásadne ovplyvnilo postavenie dovolateľa.

Najvyšší súd preto zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Treba pritom zdôrazniť, že podľa § 391 ods. 2 Tr. por. nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v neprospech obvineného a to ani pokiaľ ide o ustálené skutkové zistenia (v smere ich prípadného doplnenia v neprospech obvineného).

Napokon, vzhľadom na to, že obvinený aktuálne vykonával trest odňatia slobody, ktorý bol týmto rozsudkom zrušený, musel najvyšší súd v súlade s § 380 ods. 2 Tr. por. súčasne rozhodnúť o jeho väzbe. Keďže v rámci tohto rozhodovania dovolací súd nezistil žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by u dovolateľa odôvodňovali obmedzenie jeho osobnej slobody väzbou, rozhodol o jeho nevzatí do väzby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.